

con [Miquel Ollé](#)

El projecte es basa en desarraconar aquest espai millorant els accessos, recuperar l'esplanada, la font i la pineda, per crear un lloc pensat pels usuaris, el medi ambient amb un mínim manteniment.

Actualment és un racó amb un únic accés fàcilment transitable, a pesar de la existència d'altres camins perduts que connecten amb el Parc del Castell de l'Oreneta. En la nostra proposta es contempla recuperar aquests accessos, netejant-los de les plantes que els ha fet desaparèixer. Això permetria tres coses: la possibilitat d'accedir a aquest punt sense la necessitat de transport privat (cinc minuts caminant), la ràpida connectivitat amb la ciutat i la combinació d'ús recreatiu-familiar de l'Oreneta amb l'esportiu de la Carretera de les Aigües. (Fig. 6, 7 i 8)

L'estudi de l'orografia (fig. 5) ha posat al descobert una gran esplanada que fins l'actualitat es trobava camuflada per plantes baixes i arbustives (fig. 3 i 4). Anivellar l'esplanada (i els camins d'accés i recorregut que hem exposat), desbrossar (tallar, no arrencar), aclarir i reforestar permet l'alliberament d'aquest espai, mantenir el sòl i evitar escorredisses d'una forma sostenible. Tanmateix, aquest acondicionament permet la prevenció d'incendis i la recuperació del bosc autòcton, amb un cost de manteniment molt baix. Aquesta recuperació de pineda mediterrània ofereix als usuaris un lloc on descansar a la ombra i alhora, mantenir el baix bosc net. (Fig. 1)

Per altra banda, considerem que és imprescindible la recuperació de la font, per ser un punt de partida i arribada d'activitats esportives de muntanya (ciclistes, corredors, excursionistes...) i així crear un espai que permet refrescar-se, reposar i admirar la ciutat.

La forma de la font, limita la urbs amb la natura i relaciona la dualitat mar i muntanya com una de les característiques importants que defineix Barcelona. Un canal, que sorgeix de la font i desemboca al desnivell del terreny, fa de límit subtil seccionant el recorregut del usuari que el travessa, passant de la urbs a la natura i viceversa. Així mateix, uneix de forma natural i visual, al igual que les rieres, les muntanyes amb el mar. (Fig. 1)

A nivell d'infraestructura, es realitza la mínima intervenció, sols pensant en la funcionalitat bàsica sense transgredir l'espai natural. Incorporació de blocs de formigó blanc a mode de mobiliari multifuncional (bancs, estiraments...) i resistent a les condicions atmosfèriques i vandalisme. Instal·lació de papereres, indicadors de camins i l'acondicionament de la carretera d'accés (asfaltar, rotonda i estacionaments). (Fig.2)

En resum, hem convertit un espai de pas en un lloc per gaudir de les vistes de la ciutat, del esport i del lleure en un context natural, amb un gran respecte al medi ambient i amb la màxima funcionalitat.

